

Peer van den Molengraft, wat schreef de pers

Al vroeg in zijn carrière begon de pers over Peer te schrijven.

Het Eindhovens Dagblad bleef koploper in de verslaggeving, maar vele andere uitgevers noemden Peer's naam en daad. Peer zocht ook zelf de pers op, om in binnen- en buitenland ruchtbaarheid aan zijn missies te geven. Zo ontstond een communicatieve wisselwerking gevoed door wederkerig belang.

253 Artikelen zijn dankzij digitalisering behoed voor vertering van het papier.

Helaas ontbreekt vaak de datering.

Hierna een kleine bloemlezing.

"EMMY"

Portrait by P. W. M. v. d. Molengraft, whose portraits are widely known in Europe.

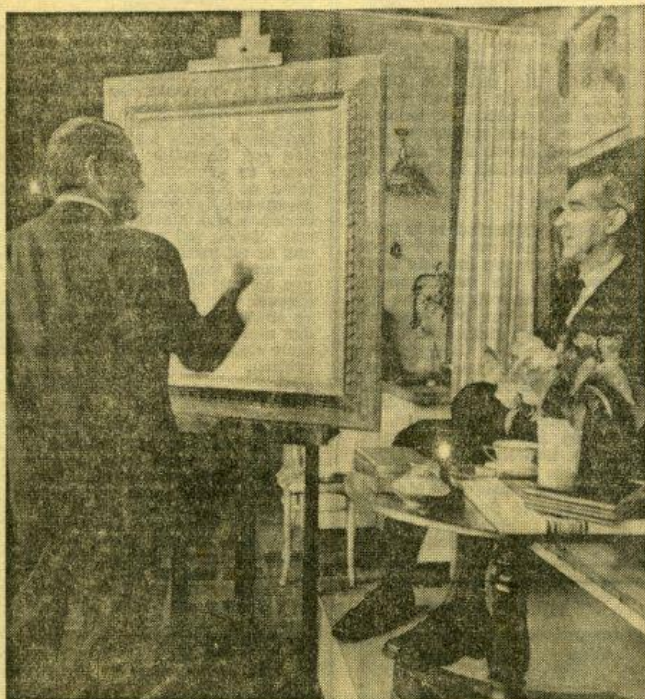
Holland born painter **Frederick Franck** has two exhibitions in New York in January. Franck's paintings were scheduled to be shown at the Passadroit Gallery until January 8, while drawings are exhibited at the Van Dieman Galleries, 21 East 57th Street through January 15th. Paintings by this nationally recognized artist will also be shown in Holland during 1955 as part of a European series of shows, the first one of which will take place at the Rotterdam Kunstkring.

At a general meeting of shareholders held on December 22, **Dr. H. L. Woltersom** was relieved at his request of his duties as Managing Director of the Rotterdamsche Bank. The meeting appointed Mr. Woltersom at the same time as a Director of the Rotterdamsche Bank. On January 1st, the Board of Directors appointed Mr. Woltersom as Chairman of the Board and as Chairman of the committee which is in charge of the daily supervision of the management of the Bank.

JANUARY, 1955

Eindhoven's Dagblad

Ir. F. Philips op 'Peer's palet'

★ Kunstschilder Peer v. d. Molengraft, die volgens het actualiteitenprogramma „Hier und Heute“ van het West-Duitse tv-programma binnenkort wereldrecordhouder-schilder van gekroonde hoofden genoemd zal worden, heeft momenteel ir. F. Philips, presi-

dent van de raad van bestuur van de N.V. Philips Gloeilampenfabrieken, „op zijn palet“. De Eindhovense VVV heeft „Hier und Heute“ op deze Eindhovense kunstschilder en zijn werk attent gemaakt.

30-6-'73

Portret al klaar

In de krant van vrijdag schreven wij bij gelegenheid van het afscheid van de commissaris van de koningin in Noord-Brabant, dr. C.N. Kortmann, dat het portret van de scheidende magistraat voor de portrettengalerij in de kamer van Gedeputeerde Staten zal worden geschilderd door de Eindhovense schilder Peer van de Molengraft. Dat blijkt niet juist. Het portret is inmiddels al geschilderd door de Eindhovense kunstenaar en was tijdens de afscheidsbijeenkomst reeds aangeboden en te bekijken. Het is een spontaan geschilderd werk, waarmee de heer Kortmann en zijn familieleden, alsmede vele anderen, zich zeer gelukkig toonden.

NS DAGBLAD

336336 — LOSSE NUMMERS MAANDAG T/M VRIJDAG f 1,10. ZATERDAG f 1,35 — 75ste JAARGANG — 20 PAGINA'S

d
te en-
onfe-
s dat
alla-
scri-
Ca-
hij tot
t-
dese
ik
van
en ge-
r
veft

Peer van de Molengraft

Peer van de Molengraft, portretschilder, wereldwijd beroemd tot in de hoogste kringen, maar een vreemde in de eigen regio. Hij portretteerde koningen, presidenten en tal van andere hoogwaardigheidsbekleders. „Ik heb ondervonden dat het mensen zijn als u en ik“, aldus Van de Molengraft in gesprek met Ton Loots.

Pagina 13

• Peer van de Molengraft

Euthanasie strafbaar

De discussie over euthanasie is voorlopig afgerond. Euthanasie blijft strafbaar. Het CDA is als overwinnaar uit de discussie naar voren gekomen.

COMMENTAIREN: Voor eigen parochie (Salassen aan universiteit); Nummerje lucht-fietzen (FNV en de rechter); Historisch bezoek (Honecker in Westbalieland); Uitgewiste schandvlek (Referendum Turkije).

Opinie pagina 7

Eindhoven's Dagblad

Onder ons
met
Ruud Groen

040-336224

Gezocht: vroeger werk van Peer van de Molengraaf

Als dit verhaal een samenhang vertoont die veel weg heeft van een sloedig getimmerd kippenok, dan komt dat omdat hier een kantoor een aantal handwerklieden bezig is de l... (niet meer te verbouwen.) sende hamerslagen wort wisseld met het zilverve... vande srongen van de zil... De betenboor ratelt bars mijn kop. Tussen hoofd... zin staat geen komma m... maar een aluminium lad... Welk een schritte tegene met vanochtend, toen ik was bij Peer van de Mol...

de portretschilder.
Peer van de Molengraaf is een zo beroemd man, dat het me eerlijk gezegd verbaast dat hij gewoon in Eindhoven woont, in Koudenhoven. We reden er samen heen. Peter Thoben en ik. Peter is directeur van het Museum Kempenland, waar vanaf 7 november tot 3 januari een grote overzichtstentoonstelling wordt gehouden van het werk van Peer van de Molengraaf. En de hoedschap van dit verhaal is deze: er moeten vele tientallen vroegere schilderijen van Peer van de Molengraaf bestaan, die hier of daar in een huiskamer hangen of misschien wel ergens op zolder liggen. Peter Thoben probeert deze doeken op te sporen in een poging om het gehele werk van Peer van de Molengraaf in kaart te brengen. Hij kijkt zich ergens iets heel moois in particulier bezit te bevinden, dan zouden de rechthebbers verzocht kunnen worden het doek voor de tentoonstelling in bruikleen af te staan. Het is trouwens voor de eerste maal dat Peer van de Molengraaf exposeert, hetgeen op zich al iets heel bijzonders mag worden genoemd.

Ridderorde Peer van den Molengraaf

(Van een onzer verslaggevers)

EINDHOVEN - De Eindhovense kunstschilder Peer van den Molengraaf is benoemd tot Ridder in de orde van Oranje-Nassau.

De versierselen werden hem gisteren opgespeld door commissaris van de koningin mr. F. Houben. Hij deed dat tijdens een feestelijk djeuner-dinatoire in de Karpendonkse Hoeve in Eindhoven ter gelegenheid van de 70ste verjaardag van de schilder.

Rotary International verleende aan Van den Molengraaf de hoogste onderscheiding die deze organisatie kent, de Paul Harris Fellowship.

FOTO: PETER COX

Amper twee weken geleden seerde Dries van Agt voor de bekende Eindhovense portretschildergraaf.

ser heb ik werk ik veel. Dat brengt ilons, waar je f gaat staan Perzische tervd om heel werken."

raft werd ge-
nuar nu het

hoofdkantoor staat van de Centrale Boerenleenbank aan de Fellenoord. Zijn moeder heeft achteraf wel eens gezegd dat ze niet zeker wist wat of hij het eerst deed: lopen of schilderen. Al vrij jong trok Peer de wijde wereld in. Naar Amsterdam, waar hij zelfs een tijd lang als voorman de kost verdiende, maar ook naar Parijs, naar Zuid-Frankrijk en naar Algiers. Op de zolder van zijn ouderlijk huis stapelden zich zijn schilderijen op. Veel zijn er weggegeven door zijn vader, die

de vriendelijkheid zeve was. Meestal waren het landschappen. Om die schilderijen vooral is het Peter Thoben te doen hij zijn poging om een overzicht te maken van wat Peer van de Molengraaf in al die jaren heeft geschilderd. Zijn grote bekendheid dankt Peer van de Molengraaf echter aan zijn portretten. Letterlijk de groten der aarde heeft hij gesporretreed. Haile Selassie, de Leeuw van Juda, heeft hij in zijn keizerlijke bretellen zien staan, toen de vorst zijn jasje uittrok om

Peer de ziele rustig een voo scheidingen, te dert. Schietert dard voor me een afkieren d vervenkomde met een goud koning bes de mealen d trestren. En alhier, dat f graft met bij de dste vrie. Hij staat een nadrukkeij se gesien of van satten tij zellie met bes Philips zelde wij bewegen zo iemand v kenne krijgen ne eutig vree.

Bij de koffie pralen over d portretschilder zijn portrette keelike gelij zo'n schilder dier dan ee dat het komt ver optische van iemand udsdrucking vastlegt. Hij van iemand, zijn ongekote dat hij daart zijn model op vset te streo... (niet meer te verbouwen.) sende hamerslagen wort wisseld met het zilverve... vande srongen van de zil... De betenboor ratelt bars mijn kop. Tussen hoofd... zin staat geen komma m... maar een aluminium lad... Welk een schritte tegene met vanochtend, toen ik was bij Peer van de Mol...

EINDHOVENS DAGBOEK door Jan van Dommelen

Vandaag brengt de president van de republiek Tunesië, de heer Habib Bourguiba, een bezoek aan de N.V. Philips. Tijdens dit bezoek zal hem een schilderij worden aangeboden dat Peer van de Molengraaf vorige maand in Tunesië van hem schilderde. Molengraaf een foto van president en kunstschilder, die twee weken in Tunesië aan het portret heeft gewerkt.

Kunst

Expositie in het kader van 750 jaar stad

Eindhovense schilders in POC

Foto links: zelfportret van Jan Kuylen. Foto boven: Peer van de Molengraaf (links) overhandigt de erelidjet bij de tentoonstelling, die in 1975 gehouden werd in het Van Alkemade-museum van werken van Kees Bol (rechts). Foto rechts: Huub van Naar.

Vrijdag 4 April 1952

OOST-BRABANT

De Odyssee van een schilder

Pieter van den Molengraft veroverde Frankrijk en Algiers met zijn penseel

Eervolle portretopdrachten van voor- aanstaande staatslieden

EINDHOVEN, 3 April. — Op een goede dag in 1951 zag zich de jonge schilder Pieter van den Molengraft uit Eindhoven op het Elysée te Parijs binnenstappen in de privé-vertrekken van president Vincent Auriol; hij kwam daar voor het vervaardigen van voorstudies voor een groot portretschilderij, ter gelegenheid van de officiële onthulling van het Oorlogskruis te Algiers door de president der Franse republiek. Auriol, die tot die tijd aan alle schilders geweigerd had te poseren, maakte voor de jonge Nederlander een uitzondering. Van den Molengraft begreep zelf niet goed hoe hij tot in het Elysée was doorgedrongen. Hij voelde dit moment, terecht, als een der hoogpunten van zijn snelle schilderscarrière. Was tot nog toe zijn leven niet een aaneenschakeling geweest van toevalligheden en ontmoetingen?

Karakteristiek portret van burg. Kolfschoten

In de korte jaren van zijn bestaan heeft hij zo overstelpend veel beloofd en gezien, dat hij geloofde al 25 jaar geschilderd te hebben, verklaarde hij ons; in werkelijkheid is hij de dertiger jaren nauwelijks gepasseerd. De tijd dat hij niet tekende, kan hij zich niet meer herinneren! Als kind tekende hij zijn zakboekjes vol schetsjes en zijn ouders bezitten nog enige werken, die hij op 6-jarige leeftijd zou hebben gemaakt. Op die leeftijd schilderde hij van alles: rivieren, vlakten, bomen en bloemen, alles wat op zijn ontvankelijk gemoed indruk maakte en voor hem schoonheid oiep.

In den beginne waren zijn ouders wel tevreden met het serieuze tijdverdrif van dit zoete kind. Zij waren het echter minder, toen hij op 12-jarige leeftijd te kennen gaf er zijn hoofdbezigheid van te gaan maken en dat hij op het atelier van Jan Kruysen in Oirschot zijn intrek ging nemen. Hier kreeg hij de eerste lessen in het schilderen. Zijn ouders konden niet begrijpen, dat de vurige schildersdrang niet te onderdrukken was, dat tegenwerking zijn avontuur-zin slechts kon aanwakken. Een kind van 13 jaar op zwerfdrift kan gevaarlijk worden voor zichzelf. Men durft niet veronderstellen, wat er van hem zou geworden zijn, indien hij niet door een gelukkige samenloop van omstandigheden liefdevol was opgenomen door de abt van het trappistenklooster te Achel. Deze werd zijn „mentor". De abt was een wijs en heilig man, die hem bracht bij de Trappisten te West-Malle en hem een broeder-kunstschilder tot leermeester gaf. Twee jaar heeft hij in deze kloostersfeer doorgebracht en er talen en veel meer geleerd. Met vader abt mocht hij vaak het klooster te Rochefort bezoeken. Lang kon hij hier echter

„Emmy", portret ener jonge stadgenote

niet blijven. De wereld riep hem en de zwerfdrift joeg hem op — het onbekende tegemoet. Met dankbaarheid en weemoedige gevoelens in het hart nam hij afscheid van de paters, die hem alles hadden gegeven en zijn zelfvertrouwen hadden versterkt.

IN EEN WOONWAGEN

Hij kocht een oude woonwagen met een aftands paard en trok met 'n vriend op goed geluk langs de Brabantse wegen Holland in, de zwerfende schilder, een bohémien. Maar op 15-jarige leeftijd is men nog maar een onvolgroeid mens. En het is niet verstandig reeds op eigen kompas te reizen en het veilig oudernest te verlaten. Andermaal lachte hem Fortuna toe. Op zijn omzwervingen leerde hij een knap medicus kennen, die zich ernstig voor hem interesseerde en hem in connectie bracht met een opgangmakende portretschilder, Harrie Koolen te Maastricht, die het officiële portret van koningin Juliana heeft geschilderd. Daar ging hem — toen hij tegelijk de diepere waarden der schilderkunst leerde ontdekken — een nieuwe wereld open. Harrie Koolen werd zijn leermeester; deze zocht in de warboel van kwaliteiten en gebreken de juiste weg voor hem uit. Sindsdien verliet hij alle extravagancies op schildersgebied en wijdde zich uitsluitend aan de portretstudie. Te Amsterdam studeerde de schilder anderhalf jaar, waarna hij het laatste (vrije) leerjaar van de Maastrichtse kunstnijverheidsschool bezocht om het eindexamen te behalen. Vandaar trok hij op 17-jarige leeftijd naar Amsterdam, met een diploma op zak. Onderwijl was het Mei 1940 geworden, de Duitsers kwamen. Zoals duizenden jongelui in Europa wilde hij iets ondernemen, iets doen. En hij hield mee aan de geallieerden inlichtingen over de Duitse bezetting te verstrekken. Maar op die leeftijd is men natuurlijk onvoorzichtig en hij werd gepakt door de Duitsers. Toch slaagde hij erin uit hun greep te ontsnappen. Hij dook onder in een uithoek des lands, tot aan de bevrijding. Hernieuwd contact met zijn ouders leidde tot een volledige verzoening en met opgelucht hart kon hij zijn eigenlijke „beroep"

Eindhovense begroting aangepast voor portret Pi 65

BEGROTINGSWIJZIGINGEN

Geschilderd portret oud-burgemeester Van Rooy

EINDHOVEN, 22 maart.— Op de agenda van de vergadering van de gemeenteraad komen voorstellen voor tot wijziging van de gemeentebegroting in verband met het verlenen van een crediet van: f 7.006.-- voor het pachtvrij maken van diverse eigendommen in het uitbreidingsplan 'Mensfort'; en 3.400.-- voor het aankopen van een geschilderd portret van oud-burgemeester Van Rooy en voor het aanpassen van de raming van volgnummer 26 der gemeentebegroting aan de vermoedelijke uitgaven.

Wijzigingen 1961

Voor het dienstjaar 1961 zijn het wijzigingen in verband met het verlenen van een crediet van: 2.986.-- voor uitbreiding van het meubilair van de Bijzondere R.K. Meisjesschool voor g.l.o. aan de Mendelssohnlaan; 1.292.-- voor

de eerste inrichting met gymnastiek-materiaal van de Bijzondere R.K. Jongensschool voor g.l.o. aan de Kardinaal de Jongweg; 14.109.-- voor uitbreiding van de Bijzondere R.K. Meisjesschool voor u.l.o. aan de Geraniumstraat met een hoofdenkamer, alsmede voor de uitbreiding van de rijwielberging; 52.000.-- voor het aanbrengen van een straatverlichting in het Eindhovens concessiegebied onder de gemeente Geldrop t.b.v. de in het uitbreidingsplan „Zoom” te bouwen 240 woningen; 5.000.-- voor het pachtvrij maken van de gemeenteboerderij Sumatrалаan 3.

De term Hofschilder is gevallen

PEER VAN DE MOLENGRAFT: „HOFSCHILDER VAN DE TWINTIGSTE EEUW”

• Het door Peer van de Molengraft geschilderde portret van het Tunesische staatshoofd.

HET moet houd ik van een droog, stevig land. Ik heb enige tijd in Algiers aan de rand van de Sahara gewoond. Daar voelde ik me gelukkig. Een Fransman uit het Middellandse Zeegebied heeft eens heel typerend gezegd: De bladen, die hier van de bomen vallen verduren; in het noorden rotten ze. Dat kille en natte klimaat hier zit me soms niet lekker”.

Terwijl hij dit zegt kijkt de Brabantse portretschilder Peer van de Molengraft door het brede raam van zijn woonkamer de tuin in, waar de bomen en heesters al kaal worden. Het is volop herfst.

MAAR lang zal hij er niet meer naar kijken. Iedere dag kan hij een uitnodiging krijgen om naar Afrika te komen om er een staatshoofd te portretteren. Binnenkort zal hij zelfs drie reizen maken naar het werelddeel, waar het aantal staatshoofden met het jaar toeneemt. Wie zijn Afrikaanse opdrachtgevers zijn kan hij niet zeggen. Zij hebben hem verzocht geen mededelingen te doen. „Als het werk eenmaal voltooid is wordt het vanzelf wel bekend”, zegt Peer van de Molengraft.

„U moet begrijpen”, aldus zijn toelichting, „portretschilderen is een interne bezigheid. Het liefst werk ik dan ook in alle rust en stilte. Als het kan laat ik mijn model slechts een paar keer enkele uren poeren voor de belangrijkste facetten: hoofd, handen en houding. Voor de kleding en de rest van het portret werk ik bij voorkeur met een stand-in of een mannequin, anders dat het model erbij is.

DAT is niet nodig. Voordat ik een portret ga schilderen heb ik namelijk al een studie gemaakt van

het leven van het model. Toen ik laatst een portret moest maken van president Habib Bourguiba van Tunesië begon hij mij bij de kennisgeving zelf zijn levensgeschiedenis te vertellen, complete met zijn ervaringen in Franse gevangenschap. Hij illustreerde zijn verhaal met tal van foto's.

Ik bemerkte, dat hij het prettig vond, dat ik al het een en ander afwist van zijn levensloop. Voor mij was het ook een buitengewoon aangename ontmoeting, want het is uiterst belangrijk, dat ik contact heb met mijn model. Tijdens het schilderen praat ik er voortdurend mee. Ik zie het gezicht bij me houden, anders raakt het weg. Als je iemand aanrucht niet vasthoudt dwalen zijn gedachten weg naar andere zaken. Als hem lachhouden, Soeminge mensen gaan dan overtuigd lelijk kijken. Kortom, het gezicht is niet meer van jou.

DE Brabantse kunstenaar, die woont in het Eindhovense stadsdeel Tongelre, wordt wel eens de hofschilder van de twintigste eeuw genoemd. Hij heeft iederdaad een groot aantal staatshoofden, vooraanstaande politici en andere VIP's geportretteerd.

Koningin Juliana pootte een keer of vier vijf van hem. Vijfentwintig keer trok hij naar het Nabije Oosten om arsten en dijselste te schilderen. Een van zijn eerste belangrijke opdrachtgevers was destijds de Franse president Vincent Auriol. Later volgden ministers in België en Australië, prof. Gerbeny en gen. J. de Quay, Albert van Dalen in zijn rol van King Lear en maj. W. Brakker. Deze laatste kwam nog herkaakdelijk bij hem op bezoek om „een bakke koffie” te drinken, nadat hij hem had geschilderd.

HET is merkwaardig, dat er vrijwel altijd een vriendschapsband ontstaat tussen de geportretteerden en de kunstenaar. In zijn dikke album bewaart Peer van de Molengraft tal van dankbare brieven en zijn woning is opgesmukt met een uitgebreide collectie persoonlijke geschenken van zijn opdrachtgevers, aangevuld met reissouvenirs.

Waar reizen en trekken is er altijd al bij geweest. Op 16-jarig leeftijd trok hij al met een soort woonwagen — samen met een huisknecht van zijn vader, die samen was in Woerdt — door Nederland en België. Na de oorlog leefde hij op een woonboot op de Seine in Parijs. Een half jaar verbleef hij in de Verenigde Staten, maar wilde

daar wel weg, boordvol heimwee naar Europa.

Wat is het geheim van de Eindhovense kunstenaar, die woensdag 1 november — Allerheiligen — 45 jaar werd en over de gehele wereld mensen gelukkig heeft gemaakt met hun portret?

Peer van de Molengraft houdt er niet van om de inhoud van zijn werk in woorden te formuleren. Hij gaat het liefst spontaan en onbedruerd te werk.

„EEN goed portret”, zegt hij, „moet op de eerste plaats goed geschilderd zijn, picturaal de moeite waard om naar te kijken. Het moet, dunkt me, ook goedkinderd zijn en een afstraling van een ontmoeting. Een abstract portret zou ik niet

kunnen schilderen.”

Is hij altijd gedisponeerd om te schilderen?

„Ja,” antwoordt hij meteen, „ik doe niets liever dan dat. Zelfs als ik op vakantie ga neem ik mijn materiaal mee. Ik kan geen drie dagen zonder.”

Maar dat wil niet zeggen, dat ik altijd portretten schildert. Ik wissel graag af. Soms begin ik gewoon aan bloemen en landschappen. Ik voel, dat ik dat nodig heb om fris en vindingrijk te blijven. Portretschilderen blijft evenwel knoflaak.

Hoe ik er toe gekomen ben weet ik niet. Een oom van mij bewaart nog een portret van mijn grootvader. Dat moet ik geschilderd hebben toen ik zes jaar was.”

• Peer van de Molengraft (rechts) in gesprek met de Tunesische president Habib Bourguiba (links)

Peer bij 'Hier und Heute' op WDR televisie

Koning, kunstschilder en camera

Albert van Dalsum
en P. v. d. Molengraft
in „Hier und Heute“

EINDHOVEN, 11 mei. — „Een ongelooflijk prettige man“ zegt Peer van de Molengraft en aan zijn gezicht te zien, meent hij dat voor honderd procent. Die ongelooflijk prettige man is Albert van Dalsum, de 76-jarige koning van het Nederlands toneel, op het ogenblik de gast bij Peer van de Molengraft en gistermiddag in het atelier van deze kunstschilder het middelpunt van een interview door WDR-reporter dr. Gerd Courts en cameraman Theo Osterhold in zijn camera, terwijl dr.

het Schouwburgbestuur een portret van Albert — King Lear — van Dalsum, dat 19 mei a.s. bij de afscheidsvoorstelling van de grote acteur in de Stadsschouwburg onthuld zal worden. De WDR-reportageploeg, die gisteren ook opnamen maakte van de Vincent van Goghtentoonstelling in Nuenen, had gistermiddag het sfeerrijke atelier van Peer van de Molengraft voor een paar uur omgetoverd in een — provisorisch — studiootje met achtere lampen geluidinstallaties, de nodige snoeren en natuurlijk de camera zelf. In twee uur tijd had Peer van de Molengraft een — volgens de acteur „bijna onbegrijpelijk kundige“ — portretstudie van Albert van Dalsum gemaakt. Deze studie, met de kunstenaar ervoor en de acteur op de stoel voor het model ving cameraman Theo Osterhold in zijn camera, terwijl dr.

● Een reportageploeg van de WDR maakte gistermiddag in het atelier van de Eindhovense kunstschilder Peer van de Molengraft enkele opnamen voor het Duitse t.v.-programma „Hier und Heute“. Op de foto v.l.n.r. Albert van Dalsum, Peer v. d. Molengraft, WDR-reporter dr. Gerd Courts en cameraman Theo Osterhold.

Courts een kort vraaggesprekje voerde. Het resultaat is waarschijnlijk donderdagavond in „Hier und Heute“ te zien.

Albert van Dalsum, zelf een verdienstelijk schilder, had niets dan lovende woorden voor het werk van Peer van de Molengraft en aan zijn glunderende gezicht te zien voelde hij zich in het rustige kunstenaars-huis aan de Wolfvendijk helemaal thuis.

Peter v. d. Molengraft in Hier und Heute

De W.D.R. heeft besloten de film van Peter v. d. Molengraft in „Hier und Heute“ te vertonen op 9 juli 's avonds tussen vijf voor half zeven en tien over zeven. De film is enige tijd geleden in Eindhoven opgenomen.

„Hier und Heute“ in Nuenen en Eindhoven

(Van onze radio- en t.v.-redactie)

EINDHOVEN 21 mei. — In een acht minuten durende uitzending heeft de Duitse televisie gisteravond in het actualiteitenprogramma „Hier und Heute“ aandacht besteed aan de Vincent van Gogh-tentoonstelling, welke tot en met 31 mei in Nuenen wordt gehouden. Er werden beelden getoond van de festiviteiten welke onlangs rond deze tentoonstelling in het Nuenense raadhuis werden gehouden en de Duitse reporters brachten een bezoek aan het atelier van de Eindhovense portretschilder Peer van de Molengraft.

Een kort vraaggesprek met de schilder en de toneelacteur Albert v. Dalsum, welke op dat moment poseerde in het atelier rondde de uitzending af, waarin op beeldende wijze de sfeer werd vastgelegd, waarin Van Gogh in zijn Nuenense tijd schilderde.

Peer hield lezingen

Lezing uitgesteld

De lezing die de heer Peer v. d. Molengraft vrijdagavond a.s. zou houden voor de stichting beeldende Kunst Eindhoven en de sociëteit Cultureel Contact in de kunstzaal De Krabbedans wordt opnieuw uitgesteld. De heer V. d. Molengraft zal nu op dinsdagavond 19 februari a.s. te 20 uur in De Krabbedans spreken. Zoals bekend, vertelt de Eindhovense portretschilder over zijn ervaringen op een reis die hij kortgeleden door India heeft gemaakt. Zijn voordracht wordt geïllustreerd door dia's.

Peer v.d. Molengraft sprak voor „Werknemende Middenstand”

(Van een onzer verslaggevers)

EINDHOVEN, 17 sept.— In hotel Royal is gisteravond de openingsavond van het seizoen 1963—'64 van de vereniging „Werknemende Middenstand” gehouden. De bekende Eindhovense portretschilder Peer v. d. Molengraft heeft op deze avond een lezing met dia's gehouden over zijn wereldreis door Voor- en Achter-Indië.

Het programma viel uiteen in twee delen. Voor de pauze deed de secretaris van de vereniging, de heer W. Capel, bij ontstentenis van de voorzitter, die verhinderd was wegens een raadscommissievergadering, enkele mededelingen over het programma voor de komende wintermaanden. De vereniging „Werknemende Middenstand” stelt zich ten doel de culturele belangen van werknemers, zoals kantoorbedienden, bankpersoneel enz. te behartigen. Zo be-

helst het programma voor het komende seizoen onder andere lezingen, filmavonden en een excursie. Vervolgens werd de heer V. d. Molengraft over zijn werk en leven geïnterviewd. Op zijn bekende prettige wijze vertelde de heer V. d. Molengraft over zijn persoon, reizen en belevenissen.

De reis van de heer V. d. Molengraft is een voortvloeisel uit een opdracht die hij van de Nederlandse en Australische regering heeft gehad, om de culturele betrekkingen tussen beide landen te onderzoeken. De bijzonder interessante lezing werd door het talrijke gehoor geboeid aangehoord. Onder de aanwezigen bevonden zich ook leerlingen van de School voor Persoonlijkheidsvorming Instituut „St. Gerlach”.

Na afloop dankte de heer Capel de heer V. d. Molengraft namens de aanwezigen hartelijk voor zijn boeiende voordracht.

de Volkskrant van VRIJDAG 8 JULI 1966

NERVEUZE STEMMING BIJ PHILIPS Habib Bourguiba blij met eigen portret

**Kunstschilder
met applaus
beloond**

(Van onze correspondent)

EINDHOVEN, 8 juli. — „Het mooiste geschenk dat ik in jaren gekregen heb". Met deze welgemeende woorden bevestigde een enthousiaste president van Tunesië Habib Bourguiba de Eindhovense kunstschilder Peer van de Molengraft in de Eln-studio van Philips in Eindhoven. De kunstenaar maakte tien dagen geleden een zeer geslaagd portret van de president in diens paleis te Carthago, in opdracht van Philips. De aanbidding van dit geschenk werd overwacht het hoogtepunt van het bezoek aan Philips, dat in een bijzonder nerveuze stemming was gestart.

In allerlei schoten fotografen en tele-

mekeer de president, vroeg de lachende Philips-president. Het Tunesische staatshoofd liet het daar niet bij.

Zonder zich aan tijdchema of protocol te storen schreef hij een vriendelijk dankwoord in het boek voor de gastvrije ontvangst. Daarbij sprak hij de vurige wens uit dat Philips in het belang van zijn land de industriële vestigingen in deze Plooi van Afrika, zoals hij Tunesië noemde, zal uitbreiden om er meer werkgelegenheid en welvaart te brengen.

Besprekingen

Na terugkeer in Den Haag gebruikten de Tunesische president en zijn zoon de lunch met het koninklijk paar in Huis ten Bosch. De officiële besprekingen van dit staatsbezoek werden in het Catshuis gevoerd over economische aangelegenheden en ontwikkelingshulp. Verwacht wordt dat vandaag een gezamenlijk communiqué zal verschijnen.

De besprekingen werden gevoerd door de president, zijn zoon (minister van buitenlandse zaken), minister Ahmed Ben Salah (plan en nationale economie) en van Nederlandse zijde minister Cals en de ministers Bol (Ontwikkelingshulp), Luns (Buitenlandse Zaken) en Den Uyl (Economie). Het gesprek duurde ruim een uur.

Tegen tien uur werden de Tunesische president en het koninklijk paar toegelicht bij de met witte lampionnetjes versierde ingang van de Koninklijke Schouwburg. Het Nederlands Dans Theater gaf een fraaie opvoering van „Symphonie in three movements" (muziek Igor Stravinsky, choreografie Hans van Manen) en „Renard" (Stravinsky, John Butler), twee balletten die ook al in de Stravinsky-cyclus prikten. Na deze gala-voorstelling in het versierde „hoonbondeolje" (zoals de Koninklijke Schouwburg soms wordt genoemd) tekende president Bourguiba het „gouden boek van de gemeente Den Haag en maakte hij persoonlijk kennis met de solisten.

(ADVERTENTIE)

de mooiste vlieghelendekoppanzer

PANOFOR

aan de Eln-studio

Incidenten in U
BIJDT IN

Zaterdag 22 September 1951

PERSONALIA

AURIOL POSEERDE VOOR DE EERSTE MAAL

Nederlander verovert Parijs met zijn palet

Het goetende Brabantse land is in de zomer vol warme kleuren van koren, hooi en dennenhouten. De kleine Peer van de Molengraft had meer met die kleuren op dan met die school — en als hij de kans kreeg trok hij er op uit, bleef met een zak papier en een potlood op zak. „Ge kunt er mee terecht", zei eens een oude schilder. Peer kwam voortaan bij hem oefenen; met zijn elf jaren was hij al een hele kunstenaar. Hij begon schilderijen voor de verkoop te maken: hier een klodder wolk, daar een strek bos, wat vage hopen er bij en een schaduw van een boerderij er tussen. Klaar is kees, zei de oude schilder dan, ik zal er meten mijn naam onder zetten, dan delen we wat het opbrengt.

De lust om de wereld te zien, die herstellende was van haar wonden, de drang om de herwonen vrijheid uit te dragen over alle grenzen, dat waren verlangens van de jeugd zoals 1945 haar terugzag in het licht van de vrede.

Hoe ze het klaar kregen moet ge niet vragen, maar de Eifeltoeren in Parijs moest op een goede dag zijn werkbezuken van verbazing hebben opgetrokken, toen daar een wonschuit uit de Brabantse Peel de groene Seine kwam overvaren tot in de schieduut van het Elzasse. Er kroepen twee race singeuren uit, twee jongemannen die Parijs en Frankrijk eens op eigen houtje kwamen bezoeken. En Peer was er een van. Hij zag en schilderde er veel, maar ge hebt een boot of ge hebt er geen en van stil in de Seine liggen houdt een goedgemaakte boot niet. Zo ging het later naar het Zuiden, waar de Pyreneeën aan de horizon loekten, waar Perigania met zijn wervende aan schilder-schijfdeuten te wachten lag en waar de Cécé Vermelle haar schoonheid te geef aanbod aan allen die bij haar op bezoek wilden komen.

Terug in zijn Peeldorp, waar hij een wilsje wat rustte bij een wintervuur van verse tarven, deed Peer een vresen op, die grote slannen had.

Het was op een Zaterdagmiddag, ze zaten wat te schaken om het avond te doen worden. — toen de vriend Peer zijn dame sloeg alsof het niets was en zei: „We moeten maar naar Amerika gaan". Peer zag met spijt naar zijn verloren dame en had zijn antwoord klaar. „We zullen

Na een ontmoeting in Algiers, die een fenomenaal succes werd, dacht Peer dat er niet veel te bereiken was zou. Maar toen kwam de krachtpoet. Peer le maigre was juist terug uit een woestijndorp, waar hij een machtige strik te midden van zijn harem-vrouwen op het doek had gebracht. Na een maand van sprookjes-achtige 1001 Nachts-afers, die bovendien nog goed betaald, kwam hij in Algiers terug, juist op tijd om te vermelden dat Vincent Auriol, de president van de Franse republiek, naar Algiers zou komen.

Vincent Auriol, Een fascinerende naam voor een ambitieuze schilder van portretten. Vincent Auriol die nog nooit geposeerd had voor een schilder, noch voor een Franse, noch voor een buitenlandse.

Peer peinsde er vele nachten over, maar hij kwam niet veel verder. Toen, op een dag, werkend aan het schilderij van een der Algerijse hoogwaardigheidsbekleders, hoorde hij zijn opdrachtgever praten over het aanstaande hoge bezoek. Hij begreep, hoe groot de waarde was die men in dit land aan deze gebeurtenis hechtte. Hij kreeg een verrent plan.

De Franse en Algerijse hoogwaardigheidsbekleders voerden het idee van maître Van de Molengraft eenvoudig genaat. Natuurlijk, die unieke gebeurtenis van het presidentieel bezoek moest vereenzijv worden. Wat had het nagaanacht aan een foto? Een foto, die vergelen zou en vervagen. Neen, le maître had gelijk, het moest geschilderd worden.

En wat nog nooit aan een schilder geklaar, geklaar aan Peer, de Brabantse portretschilder, Vincent Auriol poseerde voor hem.

Parijs was stom van verbazing. Bewondering en eerbied, jaloezie en nijd werden uitgegaten over het hoofd van le maître. Maar zijn vresen was int ergende hoogte. De graven en gravinnen van Parijs wachtten geduldig op een berichtje van Peer, dat hij eindelijk tijd had om hun portret te komen schilderen. En Peer schilderde. In de zomer in de Peilse salons, in de winter in de zonnige oasen en buitenhuizen van Algiers.

JOS. LODEWIGS

PEER VAN DE

ELSEVIERS WEEKBLAD

De kinderen D'Héré (directeur van het kabinet P. van de Molengraft)

ESTELLE DEBROT: BAL

Oude tapdansen op Haagse parken

Muziek die niet in noten kan

Verschole achter een arm vol rose en lilas floezen en gele troelbloemen komt Estelle Debrot vanuit de kleine tuin van het huis, een vrijstaande ambtswoning in de vogelrijk van Den Haag. Ze brengt leven en kleur in de ruime lichte kamer. Dan schenkt ze een kopje thee, doet een houthok op het knaapend vuur en het lijkt wel of we een prettig gesprek opmaken dat we al eerder hadden, ofschoon we elkaar nooit ontmoetten.

Mevrouw Debrot is de echtgenote van mr. N. Debrot, de Algemeene Vertegenwoordiger van de Nederlandse Antillen in Nederland. Mr. Debrot is behalve jurist ook medicus, politicus en letterkundige. Estelle Debrot studeert een volksschool te Willemstad. Zij hoopt dat de bevolking op den duur een eigen uitdruk-

De kinderen

Dagblad Noord Limburg

Hofschilder Peer van den Molengraff portretteert Mastenbroek

Tussen staatsie en karakter

De Eindhovense schilder Peer van den Molengraff portretteerde de scheiden- de commissaris van de koningin in Limburg, Emile Mastenbroek. Een 20e- eeuwse hofschilder, gespecialiseerd in staats- hoofden uit het Midden-Oosten. Nederlandse premiers en Zuidnederlandse industriëlen, politici en bisschoppen.

door TWAN MIENTJES

EINDHOVEN - De foto- graaf in het Eindhovense atelier. „Kan die ezel even een stukje opzij?“ Emile Mastenbroek laat zijn pose schieten: „Als je mij daar- mee bedoelt...“

Gelach, ontspannen sfeer. Het klinkt tussen de Limburgse commissaris van de koningin (63) en Peer van den Molengraff (71), en dat is aan het portret in wor- ding te zien. De opdrachtgever, de provincie Limburg, die het schilde- rij op 22 juni onthult, kan tevreden zijn. Het behoort tot de betere exemplaren in de portretten- gallerij van het Maastrichtse provin- ciehuis.

Mastenbroek kent nogal illustere voorgangers die voor Van den Mo- lengraff poseerden. Even de adem inhoudende: n.a. de Franse president Vincent Auriol, keizer Haile Selas- sie van Ethiopië, koning Hoesein van Jordanië, koningin Juliana, ko- ning Faisal van Saoedi-Arabië, pre- sident Soeharto van Indonesië, en de Nederlandse premiers Gerbran- dy en Van Agt.

Merktwaardig genoeg is de Bra-

bantse schilder relatief onbekend. Lig het aan zijn genre? Harry Verwilt spreekt in een in 1987 verschenen keuze uit Van den Mo- lengraffs oeuvre over „de dictatuur van de non-figuratie“ en de „avant- garde die zich geen vast gunt en telkens maar wil shockeren“. Met de klassieke portretkunst kan dat moeilijk, en daarin heeft Van den Molengraff zich nu eenmaal gespe- cialiseerd. Bovendien exposeert hij uitzonderlijk weinig.

Toch wordt hij door kenners ge- waardeerd. Niemand minder dan Jan Sluyters bezat werk van hem. De opdrachtgevers, vooral in Zuid- Nederland, weten hem ook goed te

vinden. „De markt is klein, maar te groot voor mij“, zegt hij zelf. Nog eens een rijtje: de bisschoppen Bekkers en Bluyssen, de burge- meesters Baeten van Maastricht en Borrie van Eindhoven, de in- dustriëlen Frits Philips en Hub van Doorne. Tussen de portretten door – om niet dood te lopen – schil- dert hij bloemen en landschappen. De vindingrijkheid moet constant gevoed worden“, zegt Van den Mo- lengraff. Hij schildert al vanaf zijn vijfde jaar. Leerling van Jan Kruijsen en Harry Koolen. Het museum van Steyl drukte in zijn brochures talloze Limburgse watermolens van Van den Molengraff af. Na een

reis met zijn zieke hospita Lourdes belandt hij in Fran- vanwaaruit hij met een vrien- avontuur in Algerije zoekt. A- pirant-zakenman bezoekt hij- gers het Nederlands consula- schildert daar de consul- gen-

Dat trekt de aandacht van- dent Raymond Laquière, portret daarna de Franse- dent Vincent Auriol opval- den Molengraffs naam is- tigt. Koningin Juliana poseer- hem, daarna volgt een eind- reeks opdrachten. De halve- reist hij rond. Industriëlen- hem, als smeermiddel voor- zaken, portretten schildert

staatschouwen in het Midden-Oos- ten. Keizers, koningen en sjeiks poseren gewillig voor hem. Hij grossiert dan ook in de gouden horloges.

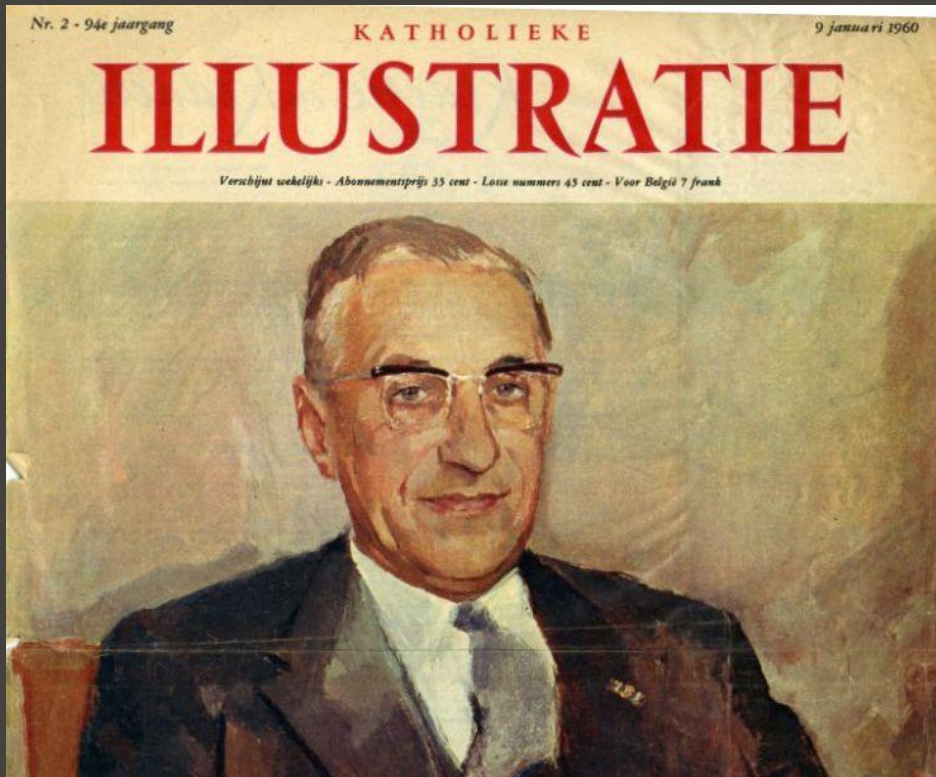
Hoe is het om staatschouwen en andere hoogwaardigheidsbekle- ders te portretteren? Moeilijk, want het is een vrijheid in gebon- denheid. Van den Molengraff: „Ik moet een band met iemand kun- nen krijgen, hij moet zich open durven stellen. Sommige portret- ten lukken aardig, andere min- der“. Het moet gezegd: in veel gevallen is de Eindhovense schil- der geslaagd. Sommige portretten beperken zich tot glamour-gele- nis, vaak echter spreekt het karak- ter – verrassend goed drukken vaak de handen iets wezenlijks uit. De provinciale trots van de uitvoerig gedecoreerde Maa- strichtse burgemeester Baeten, de enigszins schuwe zachtaardigheid van bisschop Bluyssen, de breek- baarheid van Haile Selassie: goed getroffen. Opvallend is niettemin dat Van der Molengraff, als hij beverende schilders of kinderen

De jaar 2000-2001 Maria Mastenbroek (63) commissaris van de koningin in Limburg. De „tussenpauze“ na Kremers heeft het geweten. Drie tropenjaren sloten zijn 27-jarige carrière in de Limburgse politiek af. Een Eurotop, een aardbeving, een nog lang niet uitgewoed corruptieschandaal. Afscheidsgesprek met een gedreven bestuurder die „intussen wel heeft leren relativeren.“ De Limburger publiceert vandaag het interview dat Tuan Mientjes van de zusterkrant in Venlo deze week met Mastenbroek voerde.

werkers, die niks vragen als ze niks nodig hebben, maar je kunt ook al te bescheiden zijn. Er wordt je geen dubbelte gebracht hoor. Noord- en Midden-Limburg zouden veel intensiever de kansen van die regio bij provincie, rijk en zelfs

Katholieke Illustratie

Algemeen Dagblad

Bisdomblad

HUISMAN

AVRIJDAG

PAGINA 19

rijpbare Bomans

Schilderij van de Rijnländsche Academie door Pierre van de Molengraff. Van links naar rechts: Jan Mul, Wouter Paap, Godfried Bomans en Harry Prenen. Illustratie uit "Godfried" van Michel van der Plas.

de 340
ried 50.
otse-
i van
eder-
-ster,
Ver-
hreef
a lie-
ge-
lerin,
vacht
e na-
dek-
el te
aagt
helo-
deelt
utel-
uus-
wat
sora-
rme
ugd,
ador
som
hem
heid
n re-
liet-
s ge-
ij er
e dal
ook
was,
n on-
reit,
nans
tven
n het
nden
door
n an-
ram-
had
aar-

feit, dat hij geen literaire prijzen kreeg. Daaraan verbond hij ten zwaartste de conclusie dat je dan als schrijver niet moet. Zodoende ontvluchtte hij de schrijftafel, hij, die zoals Brouwers terecht schrijft, een meesterlijk stilist was, een meester van de vorm. Bomans pleegde roofbouw op zichzelf en op zijn oeuvre.

Roofbouw

Brouwers: "Roofbouw ten gevolge van het onvermogen om "nee" te zeggen. — Bomans heeft het allemaal zelf gewild."

Brouwers toont aan dat het oeuvre van Bomans dienselste Bomans drie keer goddend heeft. Hij schreef niet zelden tweemaal hetzelfde, vertelde het nog eens op de radio en in zijn tv-periode "pikie" hij passages die je zo kunt vinden in Een mooie tijd. Bismde gelovigen en in de zon.

"De sluwelen duivel", zoals Roland Holst hem noemde, kwam er pas op het laatst van zijn leven toe, en dan nog soms in rookgordijnen, om zich bloot te geven. Van der Plas geeft toe zijn vriend niet te hebben gekend. Hij wilde nooit echt laten zien wie hij was.

Van der Plas' speurtocht levert ook voor de onderzoeker zelf een te menig opzicht onbekende Bomans op. Of, zoals Brouwers schrijft: "Bomans was het slachtoffer van "de cijfers", inderdaad van de cijfers van de radio- en televisie-ondernemingen. Stukke schrijven. Stukke voorlezen. Stukke opvoeren. "Ben ik zoet? Of? Had men hem maar geoached bij het leren selectief te zijn, bij het leren "nee" te zeggen." Het is precies zoals Brouwers het zegt.

Doodjammer

Doodjammer is het dat Bomans zijn oude vrienden verloor en eenzaam werd. Hij bleef omringd door vele personen, "maar die hietten toen al Cees de Lange en Kees Schilperoord, of die zouden Willem Duyts gaan heten, of Miss Bouwman, of Willem Kuis, vertegenwoordigers van het droefmakend volk uit het Goet dat verstandig is "voor stupidisering, infantilisering, kunstaat en smaakverpelling."

Bomans trapte er in. Een Groot Schrijver ging verloren.

Bisdomblad, 25 mei 1979 pagina 3

Mgr. W. Bekkers

Foto: Ernest van Mackelenbergh

Twee bisschoppen van Den Bosch

vervolg van pag. 1

voorgaan van mgr. Bekkers het hem gemakkelijk heeft gemaakt als bisschop door te gaan op de weg die hij heeft uitgezet.

Nieuwe manier

Daarbij heeft de bisschop goed kunnen samenwerken met de pastorale raad. Namens die raad verklaarde mevrouw T. Wijte uit Nijmegen dat in het bisdom Den Bosch onder mgr. Buijsen gewerkt kon worden aan een nieuwe manier van kerk-zijn. "Er is weer hoop ontstaan voor een toekomst van de kerk", aldus mevrouw Wijte.

Namens de gasten van de andere kerken en gemeenschappen in de raad vergeleek ds. N.K. van den Akker mgr. Buijsen met een "butler Gods", de huishouder van God, die met tact en attentie kijkt op de mensen zich wel bevinden, hun zorgen deelt en de zaak bij elkaar houdt.

Werken aan de kerk is onder uw leiding een feest. U probeert van de kerk een open huis en een uitnodigende kerk te maken. Wij van de andere kerken durven u onbewimpeld onze bisschop te noemen", aldus ds. v. d. Akker.

Mgr. Buijsen zei daarop dat hij, als hij over kerk spreekt, altijd moeite heeft in termen van gescheiden oprukkende kerken te denken. "Het gaat mij vooral om de kerk, zoals Jezus Christus die bedoeld heeft." Hij zei graag in het bisdom Den Bosch te willen werken waar warm levende mensen wonen. "Ik weet dat ze het beste voor hebben en ik wil me blijven geven om de kerk de hoop en de warmte te blijven geven die zij nodig heeft, al valt dat niet altijd mee."

Aardige anekdote

De bijzondere tafeldame van Frans-Jozef van Thiel

Hij kan zich er als een van de weinige Nederlanders op beroepen ooit aan tafel te hebben gezeten met drie elkaar opvolgende Nederlandse Koninginnen: in 1948 zat **FRANS-JOZEF VAN THIEL** (82) als Kamerlid aan bij een diner ter gelegenheid van de inhuldiging van **JULIANA**, in aanwezigheid van haar moeder **WILHELMINA** en haar dochter **BEATRIX**. De kleurrijke Helmonder, die tot 1972 Kamer-voorzitter was, kreeg onlangs opnieuw een bijzondere tafeldame, zij het geen koninklijke...

Van Thiel woonde in *Galerie de Steenoven* in Helmond, ondergebracht in restaurant *De Briketterie* van zijn zoon **PIET-HEIN**, de ope-

ning bij van een expositie van portret-schilder **PEER VAN DEN MOLENGRAFT**. Ook de Brabantse Commissaris van de Koningin, **F. HOUBEN**, burgemeester **W. VAN ELK** van Helmond en andere plaatselijke notabelen hoorden tot de genodigden.

De echtgenote van **DRIES VAN AGT**'s opvolger moest echter op het laatste moment verstek laten gaan. Maar daar had Hare Majesteits man in Brabant iets op gevonden. Hij arriveerde met onder zijn arm een jeugdportret, geschilderd door Van den Molengraft. En zo nam de tafeldame van Frans-Jozef van Thiel toch nog plaats tussen hem en de burgemeester!

Philips Koerier, aanbieding schilderij Bourguiba

12

PHILIPS KOERIER

Zaterdag 6 augustus 1960

► PRESIDENT BOURGUIBA BEZOCHT ▼ PHILIPS

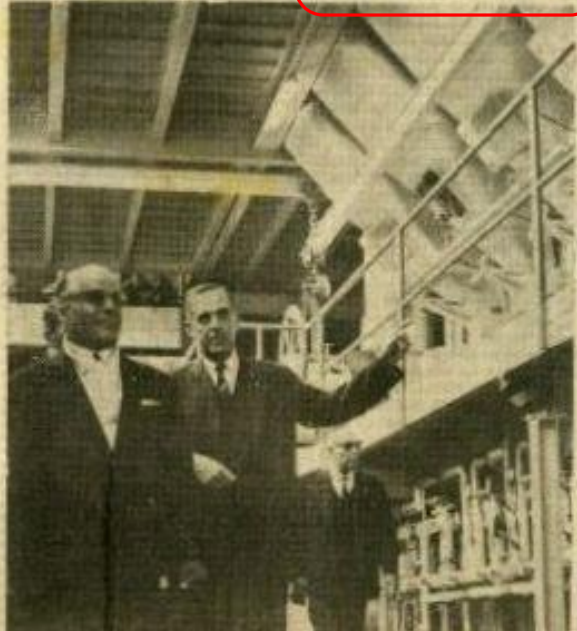
De President van de Republiek Tunesië, de heer Habib Bourguiba, heeft — zoals wij reeds in de Koerier mededeelden — de vorige maand tijdens zijn bezoek aan Nederland ook enige uren doorgebracht bij de N.V. Philips te Eindhoven.

In de Conferenceskamer van het hoofdkantoor sprak ir. P. J. Philips in aanwezigheid van onder anderen minister mr. J. M. A. H.

Luna een welkomsword (foto rechtsboven) en gaf hij beiden een afbeelding over het bedrijf. Vervolgens werden bezoeken gebracht aan de Machinefabrieken, de Persuulfabriek (waar de hior-zaak en linksonder geplaatste foto's werden gemaakt) en de hoofdindustriegroep Elektro-akoe-stiek.

Mooiste geschenk

In de foto links heeft ir. Philips de hoge gast een schilderij van een portret van de Tunesische President, geschilderd door de Eindhovense kunstenaar P. W. M. van de Molenkrans. Dit is het mooiste geschenk dat de ir. jaren lang gekregen, aldus de heer Bourguiba in zijn dankwoord.

▼ 50.000STE PASSAGIER BIJ VLIEDIENST

Afgelopen maandagochtend vervoerde de Philips Vliegdiens zijn vijftigste duizendste passagier. Het bereiken van deze mijlpaal op dat tijdstip was mogelijk dank zij het feit dat op die dag ir. H. H. Viersman, adjunct-directeur van de hoofdindustriegroep Machine-lijke apparaten, voor een vlucht van de vliegtuig bij Dordrecht naar

Weekend

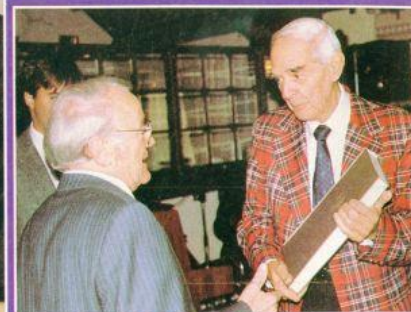
man J.H.M. D'ELFANT met zijn echtgenote INE, NELTE LOUWERS, in haar schoonheidsinstituut in Brabant is, onder anderen, CORRY KONINGS een geregeld gast. Verder zag ik mevrouw LILO VAN OERLE BELGOE ZU BALSIKAT, echtgenote van burgemeester MR. GER VAN OERLE van Alphen en Riel.

Fabelachtige kennis van oude vorstenhuizen...

'Mevrouw Lilo VAN OERLE BELGOE ZU BALSIKAT stamt uit een oud adellijk Pools geslacht,' vertelde MARIE CECILE MOERDIJK mij. 'Ik heb met haar een tripje naar Berlijn gemaakt en het is ongelooflijk wat mevrouw van Oerle allemaal weet. Zij beschikt over een fabelachtige kennis van oude vorstenhuizen, paleizen, kerken, kathedralen en architectuur. In Berlijn wist zij mij alles over de verschillende oude gebouwen te vertellen. TON DE JONG, eigenaar van cadeaushop Valentino, is zelf ook een groot artistiekeling. Zo maakte hij van de etalages van zijn nieuwe zaak niet alleen complete kunstwerken, ook de Lichtstad Operette in Eindhoven werd door zijn toedoen een show van wereldformaat. Een van de gasten vertelt: 'Vijftig jaar geleden was de Lichtstad Operette nog een echt amateur gezelschap. Door de bemoeienissen van Ton de Jong is wat zij doen een theaterfeestje geworden dat niet zou misstaan in het Parijse Lido.'

Portretten van JULIANA, KONING FEISAL en HAILE

Peer van den Molengraaf die koningin Juliana, koning Feisal en keizer Haile Selassie portretteerde, krijgt hier een koninklijke onderscheiding opgespeld door commissaris Frank Houben (r).

Natuurlijk is ir. Frits Philips (r), één van de grote prominenten uit het Brabantse society-leven. Hier komt hij portretschilder Peeter van den Molengraaf feliciteren.

Gooie kunstenaar Astrid Engels onthulde in de Eindhovense 'Heuvelgalerie' een levensgroot kunstwerk van zichzelf.

Astrid Engels (m) voor haar eigen kunstwerk met de juweliers Jack en Mirjam van Gelder die naast Amsterdam, nu ook een Stern juwelier vestiging in het zuiden openden.

Ton de Jong is ook dé grote man achter de Eindhovense 'Lichtstad Operette'. Hier poseert hij met zijn knappe dochter Wendy die een veel gevraagd fotomodel is.

Djakarta

By
ANN MARZOOK

Dutch portrait painter Molengraff, who was commissioned by a group of international Dutch companies to paint a portrait of His Highness Sheikh Zayed bin Sultan Al Nahayan, is at present on a visit to the UAE.

During a previous visit to Abu Dhabi in 1977, Molengraff painted a life size portrait of His Highness Sheikh Zayed and has now returned to the United Arab Emirates to present the portrait personally.

The presentation ceremony took place at Batavia Palace on March 15. Present at the handing over ceremony were, P. W. M. Van den Molengraft, the painter, W. Van Lanschot of the Lanschot Bank, D. Visscher, Dutch Charge d'Affaires in Abu Dhabi, Captain Maarten Verdagde, and Mahmood Salim Rabbani, Honorary Kuwaiti Consul in Holland and founder of the Netherlands Arab Circle.

Holland and founder of the Netherlands Arab Circle.

Through the work of the association to promote goodwill and greater understanding between Holland and the Arab World, Molengraff has been commissioned to paint several Heads of State and dignitaries of the Arab World.

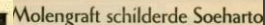
Molengraaf has been closely involved with the work of the Netherlands Arab Circle since it was founded 21 years ago.

Through the work of the association to promote goodwill and greater understanding between Holland and the Arab World, Molengraaf has been commissioned to paint several Heads of State and dignitaries of the Arab World.

Among those painted by Molengraaf are King Faisal of Saudi Arabia, President Bourguiba of Tunisia and Abdel Khalek Hassuna, former Secretary General of the Arab League.

A black and white portrait of a middle-aged man with receding hair, wearing thick-rimmed glasses, a dark suit jacket, a white shirt, and a dark tie. He is looking slightly to the right of the camera with a neutral expression. The background is a plain, light color.

DiMatra, 6 April (Kompas).
Negeri Belanda diwakili
"Gouden Eeuw" (Abad Emas) pada abad ke-17 men-
junjung pelukis (schilders) yang
dianggap ada yang menggambar
"keindahan" dari negeri ber-
bintang van Kijk, Frans Hals,
Potter dan lain-lain sampai ke
masih tetap digemai orang.
Pada abad ke-20 ini, negeri
Belanda memang sedang pen-
dapan, dan ini adalah momen
telak orang lagi dikalahkan Ke-
pala Negara dan tokoh-masa
negara dihidupi ini.
"Tentu untuk dapat menya-
pai taraf seperti sekarang ini
adalah melalui perjuangan ki-
nanya, dan ini (Poe) yang
dian Madagaskar."
Sebagai pelukis, Poe, sudah
mempujinya reputasi internasional.
Kurang lebih 22 Kepala
Negara telah dikunjungi, dan
dian Madagaskar.

SABTU, 1 MEI 1971

HARI INI TERBIT 12 HALAMAN

**-- Lon Nol Dan Sirik Matak Tidak
Sanggup Bentuk Pemerintah Baru**

[illegible]

Korban telah mati.

Sedek pengantarannya ditulis 19. 19 April agar bisa segera dibawa ke rumah. Marahat Ten dan sebagainya, dan sebagainya dan sebagainya dan sebagainya.

Melihat pada gambar itu, sebenarnya itu adalah satu benda yang sangat menakutkan, karena itu adalah benda yang sangat menakutkan, karena itu adalah benda yang sangat menakutkan.

[illegible]

VN-Hours-Enns

QUANT 23 APRIL 1971

Buller's Airplane	300	250
Boeing 707	300	250
Boeing 747	300	250
Boeing 767	300	250
Boeing 777	300	250
Boeing 787	300	250
Boeing 797	300	250
Boeing 800	300	250
Boeing 810	300	250
Boeing 820	300	250
Boeing 830	300	250
Boeing 840	300	250
Boeing 850	300	250
Boeing 860	300	250
Boeing 870	300	250
Boeing 880	300	250
Boeing 890	300	250
Boeing 900	300	250
Boeing 910	300	250
Boeing 920	300	250
Boeing 930	300	250
Boeing 940	300	250
Boeing 950	300	250
Boeing 960	300	250
Boeing 970	300	250
Boeing 980	300	250
Boeing 990	300	250
Boeing 1000	300	250
Boeing 1010	300	250
Boeing 1020	300	250
Boeing 1030	300	250
Boeing 1040	300	250
Boeing 1050	300	250
Boeing 1060	300	250
Boeing 1070	300	250
Boeing 1080	300	250
Boeing 1090	300	250
Boeing 1100	300	250
Boeing 1110	300	250
Boeing 1120	300	250
Boeing 1130	300	250
Boeing 1140	300	250
Boeing 1150	300	250
Boeing 1160	300	250
Boeing 1170	300	250
Boeing 1180	300	250
Boeing 1190	300	250
Boeing 1200	300	250
Boeing 1210	300	250
Boeing 1220	300	250
Boeing 1230	300	250
Boeing 1240	300	250
Boeing 1250	300	250
Boeing 1260	300	250
Boeing 1270	300	250
Boeing 1280	300	250
Boeing 1290	300	250
Boeing 1300	300	250
Boeing 1310	300	250
Boeing 1320	300	250
Boeing 1330	300	250
Boeing 1340	300	250
Boeing 1350	300	250
Boeing 1360	300	250
Boeing 1370	300	250
Boeing 1380	300	250
Boeing 1390	300	250
Boeing 1400	300	250
Boeing 1410	300	250
Boeing 1420	300	250
Boeing 1430	300	250
Boeing 1440	300	250
Boeing 1450	300	250
Boeing 1460	300	250
Boeing 1470	300	250
Boeing 1480	300	250
Boeing 1490	300	250
Boeing 1500	300	250
Boeing 1510	300	250
Boeing 1520	300	250
Boeing 1530	300	250
Boeing 1540	300	250
Boeing 1550	300	250
Boeing 1560	300	250
Boeing 1570	300	250
Boeing 1580	300	250
Boeing 1590	300	250
Boeing 1600	300	250
Boeing 1610	300	250
Boeing 1620	300	250
Boeing 1630	300	250
Boeing 1640	300	250
Boeing 1650	300	250
Boeing 1660	300	250
Boeing 1670	300	250
Boeing 1680	300	250
Boeing 1690	300	250
Boeing 1700	300	250
Boeing 1710	300	250
Boeing 1720	300	250
Boeing 1730	300	250
Boeing 1740	300	250
Boeing 1750	300	250
Boeing 1760	300	250
Boeing 1770	300	250
Boeing 1780	300	250
Boeing 1790	300	250
Boeing 1800	300	250
Boeing 1810	300	250
Boeing 1820	300	250
Boeing 1830	300	250
Boeing 1840	300	250
Boeing 1850	300	250
Boeing 1860	300	250
Boeing 1870	300	250
Boeing 1880	300	250
Boeing 1890	300	250
Boeing 1900	300	250
Boeing 1910	300	250
Boeing 1920	300	250
Boeing 1930	300	250
Boeing 1940	300	250
Boeing 1950	300	250
Boeing 1960	300	250
Boeing 1970	300	250
Boeing 1980	300	250
Boeing 1990	300	250
Boeing 2000	300	

VA-Bursa-Emas

MONDAY 20 APRIL 1971		
	bell	disc
Dollar America to	202.-	214.-
Dollar Hongkong	69.75	72.-
Dollar Singapore	425.-	414.-
Yen (100)	120.50	123.-
(Singapore)	224.50	222.-
Pound Hongkong	908.-	880.-
Deutsch Mark	107.-	102.-
New Guinea	107.-	102.-
Swiss Franc	279.50	277.-

BURIA: Kere long (37% to 40% treasured)		
	bell	disc
279.50 dramma	disc	disc

In het Frans

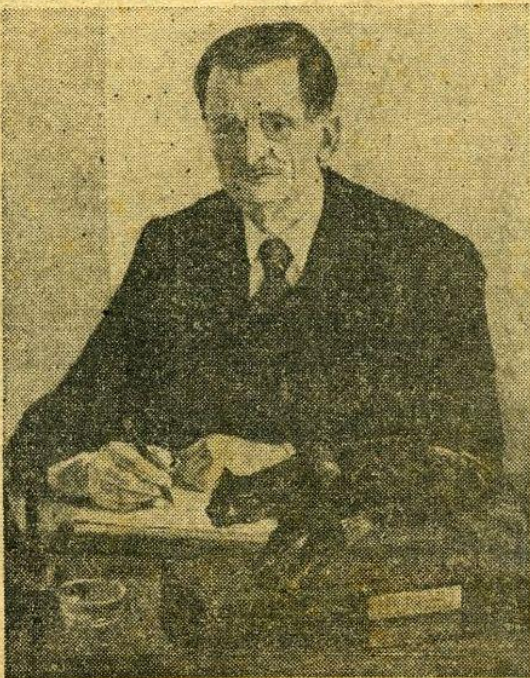
Un jeune portraitiste hollandais P.-W. VANDEN MOLENGRAFT

Ce beau portrait du président Laquière est l'œuvre d'un jeune peintre hollandais, M. P.-W. Vanden Molengraft, qui séjourne à Alger depuis quelque temps. Né à Eindhoven (Hollande), M. Vanden Molengraft n'a fait qu'un court séjour à l'Ecole des beaux-arts de Maastricht, puis est allé à Anvers et à Paris où il a travaillé à la Grande Chaumière, mais c'est surtout les musées qui l'ont le plus intéressé.

D'autres portraits de personnalités algériennes et d'enfants ont été déjà réalisés par ce jeune artiste qui s'est comme spécialisé dans cet art fait de psychologie et d'exactitude. Il se rend à Bou-Saâda où il doit exécuter le portrait du chef de la zaouïa d'El-Hamel.

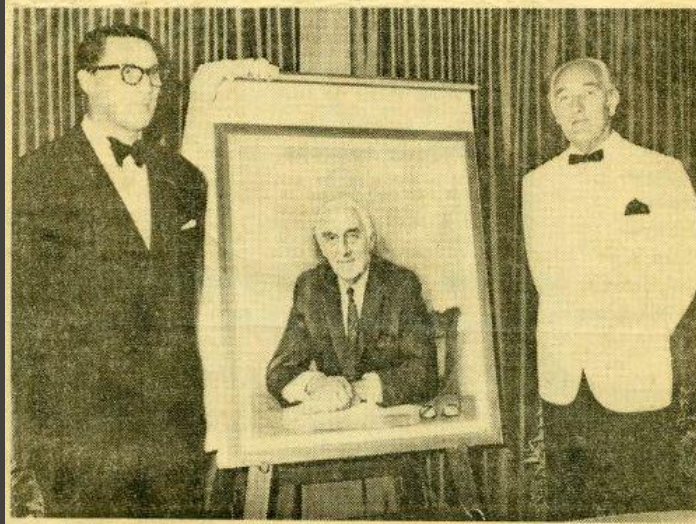
Avec les souhaits de bienvenue que nous adressons à M. Vanden Molengraft, nous formulons le vœu qu'il expose un jour prochain la belle collection de portraits qu'il aura réalisée ici-même.

A.

en het Engels

The perfect gift for a special birthday

SINGAPORE, Wed. — The gift was a portrait presented at just the right time.

It was Philips Industries unique way of marking the 50th anniversary of their agents in Malaysia and Singapore, William Jacks (S) Sdn. Bhd.

The portrait of the chairman of the Jacks' group, Mr. H.F. Clements (right), is now hanging in the boardroom.

It was painted by Holland's leading portrait artist, Peer van de Molengraft, who has completed portraits of King Feisal, the Emperor of Ethiopia and three of Queen Juliana of The Netherlands.

Mr. staff, of P. Eindh. sented Cleme dinner. Mr. donate of the gapore help r studer. Mr. "While on i gramm ation cessar are ur ed int tions: quate person

Canberra Times

Thief caught thief—so he isn't gaoled

Dutch portrait painter, Peer van Den Molengraff, asked Brighton Court today not to gaoil a man who stole from him.

ARTIST Peer van Den Molengraff.

WOLF DIETER HELFER

And Mr H. Daly, SM, and two Justices of the Peace obliged — after hearing the story of how a thief set out to catch a thief.

And it was because Wolf Dieter Helfer, 20, unemployed clerk, of Walpole-st., Kew, tried to recover property which he stole from Mr van Den Molengraff, some of which was in turn stolen from him, that Mr van Der Molengraff sought clemency for him.

Helfer was placed on four years' probation on a charge of larceny of \$899 (£297) worth of travellers' cheques, a brief case, two cameras and rolls of film valued in all at £500 on March 12.

He was fined £50 in default three months' gaol on a charge of having cut down a .22 rifle on March 13, and £20 in default one month on a charge of having carried the cut-down weapon on March 19 at Bairnsdale.

£20 FINE

Kelvin Mullett, 22, of Nowa Nowa, laborer, and half-caste aboriginal, was fined £20 in default a month's gaol on a charge of larceny of \$330 worth of travellers' cheques — some of the cheques stolen by Helfer.

First Constable John Machen, of Bairnsdale, read a statement in which Helfer allegedly said he found the brief case and other goods in a house with a "For Sale" sign on it when he went there to drink some brandy.

Continued on P. 3

BUREAU FORECAST: City. — Sult

Dollars case: man quizzed

BAIRNSDALE, Fri.—

Police investigating an alleged theft from a Dutch portrait-painter in Melbourne, were questioning a 22-year-old aboriginal from Nowa Nowa late tonight.

The theft took place last week while the painter, Mr Peer van der Molengraff, was staying in Brighton.

Property stolen included \$900 in travellers' cheques, but all the property except \$330 was found later over the fence of the German Embassy in Melbourne.

On Monday, detectives arrested a 20-year-old clerk at Bairnsdale railway station, and charged him with the theft.

Police allege that after the original theft the \$330 was stolen again.

A man then went to Nowa Nowa, east of Bairnsdale, armed with a sawn off .22 rifle with the intention of getting the missing money and returning it, the police say.

The Canberra Times

PORTRAIT FAREWELL GIFT

At a reception at the residence of the Ambassador for the Netherlands, Dr. J. G. De Beus, and Madame De Beus last night the retiring Secretary of the Department of Immigration, Sir Tasman Heyes, C.B.E., and Lady Heyes were officially farewelled.

Among the guests were the Minister for

Immigration, Mr. A. R. Downer.

On behalf of the Netherlands Government Sir Tasman was presented with his portrait, painted by van der Molengraff, one of Holland's foremost portrait painters.

The Netherlands Government wished with the portrait to express its great apprecia-

tion and admiration of Sir Tasman.

The portrait was painted when Sir Tasman was visiting Holland earlier this year, when he made three sittings for the portrait.

• Picture shows Sir Tasman and his portrait with Dr. De Beus on the right.

Sir Tasman will retire to-day.

Bizar verhaal

Maris-collectie wordt geordend

HENK TE STRAKE (rechts) en **Peer van de Molengraft**, die door een toeval in Noord-Afrika ontdekten waar zich in Den Haag een kist Marissen bevond, zitten hier de collectie te ordenen. Alle tekeningen zijn in priase-partouts gezet, de schilderijen getencadreerd. Geregeld komen de beide vrienden nog samen om herinneringen van hun oude avonturen op te halen.

Via Marokko en "se vliering naar Brabants dorp

HOE TWEE JONGE SCHILDERS DE KIST MET MARISSEN VONDEN

„Werk van je vader, je oom Willem en mij zelf”

(Van onze speciale verslaggever)

DEURNE, 11 Sept. — Er bevinden zich hier 334 werken van de gebroeders Jacob, Willem en Matthijs Maris, voor het merendeel — uitgezonderd enkele etsen — onbekend. De wijze waarop een kist met deze aquarellen, pentekeningen, sepiatekeningen, olieverschoeken, etsen en gemengde tekeningen is ontdekt, en de weg die zij aflegde voordat zij in Deurne terecht

een groot venster gaf uitzicht op zee, helderder landschap was ondenkbaar.

Midden in deze overweldigende rijkdom aan licht werkte Hans van Wijk, penseelde hij minutieuze schilderijtjes in de donkerste tinten, dode kever- tjes, vlinders — zelfs de gele- dingen der voelspriet — stukken donker mos en dode takken. Toegewijd sloot hij zich op in de microcosmos van zijn bizarre onderwerpen. Maanden werkte deze afstammeling van grote schilders, voordat hij één schilderijtje voltooid had. Hij werd verzorgd door zijn tante en beiden leefden in een sfeer

En weer op de bodem waar het avontuur begon

In Oirschot eigen keus Van den Molengraft

OIRSCHOT – De Eindhovense schilder Peer van den Molengraft wordt in november zeventig jaar. Om deze reden, en omdat het zestig jaar geleden is dat hij begon te schilderen, is er in de Burgerhal van het gemeentehuis in Oirschot van 23 juni tot en met 4 juni een jubileum-expositie te zien.

De tentoonstelling wordt georganiseerd door de Kruijsenstichting, een groep mensen die de vroegere Oirschotse schilder Jan Kruijsen in ere houdt. Peer van den Molengraft begon zes decennia geleden als leerling van Jan Kruijsen. Voor een rijksdaalder en kost en inwoning stond hij de 'oude meester' bij. Na diens dood bracht Van den Molengraft enige tijd door in Parijs en Algiers, een periode waarin

• Peer van den Molengraft

hij bekendheid verwierf met het portretteren van staats-

hoofden.

Begin jaren '50 keerde hij te-

rug naar Nederland. De meeste van de 38 werken die in Oirschot te zien zijn, dateren van zijn na-oorlogse Nederlandse tijd. „Niet alle periodes krijgen evenveel aandacht. De persoon Peer van den Molengraft staat centraal, niet zijn werk. Wat tentoongesteld wordt is ook helemaal zijn eigen keus”, aldus P. Mertens van de Kruijsenstichting.

De expositie wordt vrijdag 22 mei 's avonds geopend door commissaris der koningin F. Houben. De hal is voor het publiek geopend op werkdagen van 9.00 tot 12.00 uur en in het weekend en op Hemelvaartsdag van 13.00 tot 17.00 uur. De toegang is gratis. Een catalogus kost vijf gulden.

De 'industriële' pers

Cultureel
Tijdschrift

brabantia

Jaargang 36, nr. 7
november 1987

Peer van den Molengraaf..... pag. 10

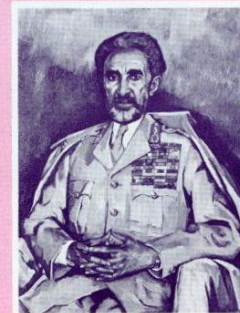
ANNOUNCER NEWS

A GIFT FOR EMPEROR HAILE SELASSIE

This portrait of 75-year-old Emperor Haile Selassie of Ethiopia, painted by Dutch artist Peer van den Molengraaf, was recently presented to the Emperor by Philips. The portrait was commissioned by Mr. F.J. Philips shortly after he returned from the recent opening of the Ethiopian Philips organization's new head office in Addis Ababa.

Mr. Van den Molengraaf spent four weeks in Ethiopia painting the portrait, where the Emperor gave him four sittings. "The Emperor was very nice indeed, very friendly," he said on his return. "We became good friends. The Emperor was extremely pleased with the portrait and said it was 'Formidable'."

Our second photograph shows the Emperor congratulating Mr. Van den Molengraaf and presenting him with a cigarette case made of "pure silver and gold from the Emperor's private treasury". He also gave Mr. Van der Molengraaf an autographed photograph of the portrait as a gift for Mr. Philips.

doorberekend aan de consument. De sigaar is een prijselastisch produkt: stijgt de prijs dan neemt de vraag af. Ook voor de sigarenfabrikanten lag de oplossing in een verdere mechanisatie van de productie. Dat was een dure aangelegenheid. Een compleetmachine kostte 50.000 gulden. Bovendien moest men rekening houden met de vervende roker. Deze verlangde of linke of rechte sigaren. Het verschil zat hem in de richting waarin de sigaar ten opzichte van de neef in het deksel was gevuld. Voor linke en rechte sigaren moesten aparte machines worden aangeschaft. De mechanisatie was zo kostbaar dat vreemd kapitaal nodig was. Men raakte in een vicieuze cirkel. Om deze kapitaalslasten te kunnen betalen, moest men weer verder gaan mechaniseren. Het gevolg was een concentratie van de productie in grotere bedrijven. Vertrouwde namen als Abonnie en Aida raakten

Eindhoven nog maar vijf sigarenfabrieken tegen 45 in 1950. Alleen Mignot en De Blok en Karel I stelden daarvan wat voor en ook deze bedrijven bleven niet voor Eindhoven behouden. Door de dalende rentabiliteit ontstonden er liquiditeits- en financieringsproblemen. Samengaan met een andere partner werd noodzakelijk. In 1969 werd Karel I door het Amerikaanse concern Gulf and Western overgenomen, waartoe indirect ook Willem II in Valkenswaard behoorde. Er werd een begin gemaakt met de integratie van Karel I in Willem II. Die integratie werd versneld omdat op 19 februari 1971 het gehele Karel I-complex in Eindhoven door brand werd verwoest. Mignot en De Blok werd in 1969 overgenomen door Philip Morris. De productie van het befaamde Eindhovense sigarenbedrijf werd enige maanden later overgenomen door Hofnar in Valkenswaard.

Vrachtwagens en bussen

Direct na de oorlog bestond er alom een grote vraag

Linkshoven: J.B.C. Nijl (1894-1948) legde in 1923 de grondslag voor een groot elektrotechnisch bedrijf. Aanvankelijk operende dat bedrijf, dat was gevestigd aan de Bleekstraat, onder de naam *Electrische en Mechanische Industrie J.B.C. Nijl*. Tussen 1938 en 1968 lag het bedrijf aan de Tongelreestraat. In 1948 werd de firma overgenomen door een N.V., en later kreeg het zijn vestigingen buiten Eindhoven. Het hoofdkantoor verhuisde in 1968 naar de Daulakerweg. De grondgegevoel van het bedrijf werd postuum in olijvenf geprojecteerd door de kunstenaar Peer van den Molengraaf (Part. bezit).

Groot Eindhoven

Editie zuid

Woensdag 4 december 2002

Sinterklaas

Met pijn in 't hart had ze het huis met alle dierbare heft-nedigen verlaten. Maar dat was veleiden tijd. Inmiddels heeft ze haar draai gevonden in haar nieuwe onderkomen, waar alleen maar mensen wonen die, net als zij, al een leven geleefd hebben. Ze wordt er verzorgd. Er worden spelletjes gedaan. Je kan er gezamenlijk koffie drinken en ze krijgt elke dag een warme maaltijd. Wanneer het haar allemaal een beetje te veel wordt, trekt ze zich terug op haar kamer. Dan neemt ze plaats in haar stoel bij het raam. Vanmiddag waren haar zoon en dochter met de kleinkinderen op bezoek geweest. Ze hadden Sinterklaas gevierd. Ze had wat pepernoten, chocoladesigaretjes en mandarijntjes in hun schoentjes gedaan en voor iedereen een pakje.

Het was een gezellige middag geweest. Althoe wel haar dochter haar bij het weggaan toekusterte dat ze in het vervolg maar geen pepernoten meer moest kopen, want daar krijg je kanker van. En volgens haar zoon kon ze ook maar beter geen chocoladesigaretjes meer kopen, want dat zou de kinderen tot roken aanzetten.

Tachtigste verjaardag van Eindhovense portretschilder

Peer van den Molengraft houdt een bijzondere overzichtsexpositie

EINDHOVEN - De Eindhovense portretschilder Peer van den Molengraft is over de hele wereld bekend. Zijn doeken hangen in alle uithoeken van de aardbol. Een bijzondere collectie is nog tot en met 12 januari 2003 te bewonderen in Museum Kempenland. Want 'ons Peerke' is tachtig geworden, én hij schildert nog steeds.

Door Dorothée Focle

Peer van den Molengraft is maar klein van stuk. Hij heeft een stel plentere ogen en wanneer je met hem praat, luistert hij aandachtig. Af en toe wijft hij over zijn vingers. Kleine, beweeglijke vingers. Vingers waarmee Peer tot in het kleinste detail in staat is te werken te schilderen. Het

Grote vriend

Burgemeester 'groot cadeau aan stad'

Door PETER SCHOLTES

EINDHOVEN – „Je bent een groot cadeau aan deze stad geweest.” Eindhoven's locoburgemeester Marriët Mittenborff zei het gisteren over Rein Welschen, bij de onthulling van een schilderij met het portret van de kersverse oud-burgemeester.

Het was het cadeau dat hij kon verwachten. Het kunstwerk van Peer van de Molengraft krijgt de plek in het stadhuis die er al een tijdje voor is gereserveerd, aan de wand waar zijn voorgangers in soortgelijke poses zijn vereeuwigd.

Aan superlatieven geen gebrek bij het officiële afscheid van Welschen. „Ik wou dat ik Rein Welschen was. Het is zoals gebruikelijk knap overdreven”, relativeerde hij zelf in zijn toespraak in de raadzaal. Het was het laatste rondje van zijn afscheidstoernee. Na het gemeentelijk personeel, de hulpdiensten en de burgers van de stad was het gisteren op het stadhuis en in de Stadsschouwburg de beurt aan bestuurlijke en za-

• Cadeau voor de oud-burgemeester: het schilderij van de hand van Peer van de Molengraft.

Foto Vincent Wilke

kelijke relaties. Het koninklijk lintje dat Welschen niet wilde hebben, kreeg hij inderdaad niet. Twee andere onderscheidingen wel: het ereteken van de stad Eindhoven en de provinciepenning. Een lied van de gemeenteraad was er, een boekje en vooral een overdaad aan complimenteuze karakterisering. Het Eindhovense gemeentebestuur is zijn gro-

te roerganger kwijt, maakte locoburgemeester Mittenborff wel duidelijk. „De man die alles mee had: zijn lengte, intelligentie, charme, creativiteit. Een teamspeler die vanzelf vooroploopt.” Ze memoreerde het 'schijnbare gemak' waarmee Welschen de onervaren wethouders de oplossing voor een probleem presenteerde. „Wat zullen we dat missen.” Met een snelle conclusie on-

der het motto 'zullen we het zo maar doen' redde Welschen ook menige raadsdiscussie van besluiteloosheid. De gemeenteraad en Eindhoven kon zich geen betere burgemeester wensen, meende waarnemend raadsvoorzitter Els Joosten. „Toen we bezig waren met een nieuwe burgemeester hoorde je in de stad: we willen er een zoals Rein Welschen. Het wordt voor de nieuwe burgemeester moeilijk om jou op te volgen.”

Kritisch

De raad kreeg van Welschen nog een kritisch advies. De raadsleden vergaderen te veel en zijn te weinig in de stad. „Buurtcomités hebben vrijwel nooit contact met raadsleden. U moet dicht blijven staan bij wat er in de stad leeft.” Laatste persoonlijke woorden waren er voor zijn secretaresse Irene Krom ('de helft van de vergissingen die ik had willen maken, zijn door jou tegengehouden') en zijn vrouw Anneke van Alphen. „Eindhoven heeft twee burgemeesters gehad voor de prijs van één.”

Rotary

‘Meer Rotarians in het Midden-Oosten zou de wereldvrede veel goed doen’

Peer van den Molengraft, Rotary's eigen portrettekenaar

In de vergaderzaal van het Rotarykantoor in Amsterdam hangen de getekende portretten van alle Nederlandse gouverneurs van de laatste dertig jaar. De maker is Peer van den Molengraft (85) uit Eindhoven. Wat veel rotarians niet weten is dat hij een van de bekendste portretschilders ter wereld is.

Zijn staat van dienst is indrukwekkend: Koning Feisal van Saoedi-Arabië, president Bourguiba van Tunesië, keizer Haile Selassie van Ethiopië, president Soeharto van Indonesië, sjeik Zayed Bin Sultan Al Nahayyan van Abu Dhabi, koning Hussein Ben Talal van Jordanië....

De meesten leven niet meer, maar ze bestaan verder in de portretten die Peer van den Molengraft van hen schilderde. Op locatie. Niet zelden in een omgeving van ongekenne weelde en rijkdom.

En dat is nog niet alles. Een kennis heeft uitgerekend dat Peer in zijn lange leven als kunstschilder zeker zesduizend portretten heeft gemaakt. Hij reisde er de hele wereld voor af. Woonde twee jaar in een woonark in Parijs. Maar in zijn ruime, door de noorderzon verwende atelier aan de rand van 'zijn' stad Eindhoven, schilderde hij ook honderden Nederlanders.

Onder hen alle burgemeesters die Eindhoven telde na de Tweede Wereldoorlog. Maar ook de voormalige koningin Juliana (viermaal), oud-minister-president Dries van Agt, zijn grote vriend Frits Philips en tientallen andere bekende en onbekende Nederlanders.

Van ministers (Jos van Kemenade en Diepenhorst) en acteurs (de grote Albert van Dalsum in zijn rol als King Lear van Shakespeare) tot particuliere opdrachtgevers. In binnen- en buitenland wordt hij wel, zoals een krantenkop duidde: 'De hofschilder van de twintigste eeuw' genoemd.

